

Postępowanie terapeutyczne w przypadku urazu zęba siecznego górnego z niezakończonym rozwojem na poziomie szyjki – opis przypadku

Therapeutic management of an injury of the upper incisor with incomplete root formation – a case report

Katedra i Zakład Stomatologii Wieku Rozwojowego, Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Kierownik Katedry i Zakładu: prof. dr hab. n. med. Maria Mielnik-Błaszczak

STRESZCZENIE

Urazy zębów u dzieci w wieku rozwojowym występują bardzo często. Spośród wszystkich urazów złamania korzeni zębów występują najrzadziej. Złamania korzeni zlokalizowane są w większości przypadków w połowie lub 1/3 długości przywierzchołkowej części korzenia. Najrzadziej występują w okolicy szyjki zęba. Pomyślność terapii zależy również od stadium rozwoju korzenia i lokalizacji złamania. W 2014 roku pacjent, lat 9,5, doznał urazu zęba 21. Na pierwszej wizycie wykonano repozycję, ząb zaopatrzono szyną kompozytową. Wykonano zdjęcie rtg – wieloodłamowe złamanie korzenia w okolicy szyjki zęba i brak resorpcji. W początkowym okresie badania kontrolne stanu miazgi i tkanek okołowierzchołkowych wykonywano co miesiąc – brak patologicznej reakcji ozębnej, a stan żywotności miazgi na bodźce termiczne utrzymywał się na tym samym poziomie. Nie zaobserwowano zmiany barwy korony zęba, a pacjent nie zgłaszał żadnych dolegliwości bólowych. Po 14 miesiącach w obrazie rtg pojawiły się pierwsze symptomy gojenia się w obrębie linii złamania w postaci zmineralizowanej tkanki i zwężenia światła kanału. Zastosowano unieruchomienie zębów za pomocą stalowego łuku ortodontycznego. W opisanym przypadku zastosowano zasadę hands off, czyli wykonano unieruchomienie zęba i nie podjęto przedwczesnej interwencji chirurgicznej i endodontycznej. Po trzech latach wykonano badanie CBCT, które wykazało praktycznie całkowite zamknięcie światła komory miazgi zarówno w części koronowej, jak i korzeniowej, oraz zakończenie rozwoju wierzchołka.